

givelserne, kan udgøre et supplement. Hjemlen for indenrigsministeren til at kræve regnskabsoplysningerne suppleret med sådant materiale, vil kun blive benyttet, hvis sådanne virksomhedsregnskaber anses for relevante som supplement.

Bestemmelsen om revisorattest tænkes navnlig anvendt i forbindelse med regnskabsmæssig adskillelse af produktion eller virksomhed, der falder uden for apoteksbevillingen.

Til kapitel 10

Bestemmelser om apotekerafgift daterer sig fra 1894, og ved de mange lovregler herom, som har været gennemført siden da, har afgifter og tilskud været fastlagt ud fra følgende grundprincipper:

1. Afgift kan opkræves til finansiering af bestemte apoteksformål. Dette var det oprindelige system og gennemførtes ved opkrævning af afgift af indtjeningen.
2. Afgiften skal inddrage »privilegieværdien«, dvs. den særlige værdi, der er knyttet til driften af visse apoteker som følge af, at der ikke inden for apotekervæsenet er fri næring og fri prisdannelse. Apotekerne opnår herved særlige indtjeningsmuligheder, som ikke findes i erhverv med fri konkurrence og fri etableringsadgang. Dette princip er fulgt ved opkrævning af faste afgifter (grundafgift) og af afgift på omsætningen.
3. Afgiften skal udligne den spredning i apotekernes indkomster, som nødvendigvis må forekomme, når der af hensyn til befolkningens medicinforbrug må opretholdes apoteker, hvis beliggenhed og kundekreds medfører mindre tilfredsstillende økonomiske vilkår. Til dette formål, selv om disse ofte ikke har kunnet bringes i indbyrdes overensstemmelse. Systemet søger principielt gennem en kombination af afgifter og tilskud at skabe en vis indtjeningsmæssig balance mellem ellers økonomisk forskelligt stillede apoteker. Således opkræves afgift af omsætning og af overskud over visse størrelser, og der ydes tilskud til omsætning og overskud under visse grænser.

Det gældende afgiftssystem, jfr. redegørelsen i betænkning nr. 725, side 38-46, er et resultat af en udvikling, hvor man efterhånden har indbygget flere mekanismer og søgt at opfylde ønskede formål, selv om disse ofte ikke har kunnet bringes i indbyrdes overensstemmelse. Systemet søger principielt gennem en kombination af afgifter og tilskud at skabe en vis indtjeningsmæssig balance mellem ellers økonomisk forskelligt stillede apoteker. Således opkræves afgift af omsætning og af overskud over visse størrelser, og der ydes tilskud til omsætning og overskud under visse grænser.

Endvidere ydes ekstraordinære tilskud efter ansøgning til apotekere, hvis indtægter trods de øvrige reguleringer er under en vis grænse, medmindre den lave indtægt skyldes éngangsafskrivninger, uforholdsmæssigt høje lønningssudgifter o.lign. Det gældende afgiftssystem tilsigter tillige, at den enkelte apoteker skal have en interesse i god og rationel drift, hvilket har fundet udtryk i størrelsen af den procent, i gældende lov 40, med hvilken overskuddet afgiftbelægges. Endelig tilsigter systemet at tilskynde til forbedring af apotekets indretning og vedligeholdelsesstatus gennem særlige tilskud til udgifter til indretning og vedligeholdelse samt til husleje og rabatudgifter, hvor disse er særligt høje i forhold til omsætningen.

Det gældende afgiftssystem har i forskellig sammenhæng været kritiseret bl.a. for, at de automatisk virkende afgifter, tilskud og refusioner samt 40 procent-afgiften (tilskuddet) i relation til nettooverskuddet kun giver begrænset tilskyndelse til omkostningsbevidsthed, at systemet er uigennemsigtigt, at systemet er udformet således, at apotekerfundens afgiftsprovenu er utilstrækkeligt til at dække de udgifter, som ved det gældende systems gennemførelse i 1962 forudsattes dækket af apotekerafgiftens nettoprovenu (navnlig pensionsudgifter) og – på den anden side – at systemet ikke har tilstrækkeligt udlignende effekt, og at det vanskeliggør strukturtilpasninger.

Formålet med det foreslåede udligningssystem er ud fra omsætningen at få etableret en udligning af indtjeningsmulighederne for apotekerne. Det foreslåede udligningssystem baserer sig udelukkende på progressive omsætningsafgifter/tilskud.

De gældende refusionsbestemmelser vedrørende apotekeres husleje og indretning samt bestemmelserne om overskudsafgifter/tilskud (»udbytteudligning«) foreslås afskaffet. Der foreslås således et stærkt forenklet udligningssystem.

Sygehusapotekerne skal ikke deltage i udligningssystemet.

Udligningssystemet muliggør opretholdelsen af apoteker på steder, hvor det af hensyn til befolkningens medicinforbrug skønnes ønskeligt, selv om der ikke er omsætningsmæssigt grundlag for apoteksdrift. Dette sikres ved, at tilskudssatsen for apoteker med de mindste omsætninger forhøjes fra 3 pct. i det gældende system til 6 pct. Systemet indebærer endvidere større økonomisk ansvar for den enkelte apoteker og skønnes i højere grad at fremme apotekernes omkostningsbevidsthed. Dette opnås især ved afskaffelsen af henholdsvis de førnævnte refusionsbestemmelser og det gældende systems »udbytteudligning«, hvorefter apotekere,